

То була чи потреба, чи звичка,
Що ходила за мною, як тінь, —
Зустрічати твою електричку
На мосту через річку Ірпінь.

Вгамувалось буяння шалене.
Щемний біль мій вже перебродив.
П'ятий рік не виходжу під клени
Виглядати твої поїзди.

П'ятий рік не чекаю, не кличу.
Обірвалась найтонша струна.
Тільки зрідка, бува, закурличе
В небесах журавлями весна.

Та ще зеленню стиснута річка
Промайне між лугами, як тінь.
Та ще зойкне, бува, електричка,
Пролітаючи міст на Ірпінь.

...М'яко світиться лампа в кімнаті.
Спить дружина спокійним сном.
І кружляють сніжинки патлаті
Під твоїм, під вагонним вікном.

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

